

नमस्कार,

आपल्या हातात नसणाऱ्या कारणांमुळे जेव्हा आपले सगळे नियोजन ढासळते तेव्हा नेमके काय करायचे? आता हा प्रश्न तुमच्यापैकी अनेकांच्या मनात आहे. काही बोलून दाखवितात काही दाखवत नाहीत. फरक इतकाच. परीक्षा होणार की नाही या अनिश्चिततेत पुढे जायचं तरी कसं?

या परिस्थितीकडे आपण कसे पाहतो त्यानुसार उत्तर मिळते. या परिस्थितीला आपल्यावर स्वार होऊ दिले तर पदरी केवळ निराशाच येईल. आहे त्या परिस्थितीवर स्वार व्हायचं तर परीक्षेच्या तारखा नक्की नाहीत. समोर गोल-पोस्ट दिसत नसल्याने सामना खेळू वाटत नाही. पण हीच स्थिती घटक अथवा संधी ठरू शकते.

परीक्षा कधी होणार आणि होतील यावर आपले नियंत्रण नाही. पण परीक्षा होणारच नाहीत असे नाही. म्हणजे आता फक्त परीक्षा होण्याच्या वेळेबद्दल निश्चितता नाही. पण त्या होणार एवढे मात्र नक्की आहे आणि आपल्यासाठी तेच महत्त्वाचे आहे.

तुम्ही ज्यामध्ये करिअर करायचे ठरवले आहे ते स्पर्धा परीक्षेचे क्षेत्र मुळातच वेगवेगळ्या प्रकारच्या अनिश्चिततांनी भरलेले आहे. हा खेळ खेळायचे तुम्ही ज्या क्षणी ठरविले त्याचा क्षणी या खेळाचे सगळे नियमही तुम्हाला लागू झाले. ते सगळे नियम तुम्हाला मनापासून स्वीकारून समजून-उमजून खेळायचे आहे. अपरिहार्य कारणांमुळे निर्माण झालेली परीक्षेच्या तारखेची अनिश्चितता हा त्या नियमाचाच एक भाग आहे.

प्राप्त परिस्थितीत गोल-पोस्ट बदलणे किंवा आहे त्या गोल-पोस्टसाठी आपल्या धोरणात बदल करणे हे दोन पर्याय आपल्या समोर आहेत. त्यातील पहिला पर्याय तात्पुरता बरा वाटणारा परंतु पुन्हा मोठी अनिश्चितता निर्माण करणारा आहे. दुसरा पर्याय आता त्रासदायक पण अंतिमता: यशाकडे नेणारा आहे. आपण जे निवडतो त्यासोबत त्याचे परिणामही निवडत असतो एवढे पक्के ध्यानात ठेवावे.

राज्यसेवा परीक्षेतून उपजिल्हाधिकारी पदी निवड झालेल्या 'पृथ्वी'च्या विद्यार्थिनी अश्विनी मांजे यांची यशोगाथा या अंकात समाविष्ट केली आहे. ती तुम्हाला प्रेरणादायी आणि मार्गदर्शक ठरेल. तुमच्या यशासाठी 'शेर्पा' सदैव तुमच्या सोबत आहे.

आपल्या सूचना व अभिप्राय यांचे सदैव स्वागत आहे.

आपला
संपादक

मुख्य संपादक
विश्वनाथ जयसिंग पाटील

संपादक
डॉ. जया विश्वनाथ पाटील

कार्यकारी संपादक
श्रीकांत साताप्पा साठे

उप संपादक
पराग पुरोहित

मुखपृष्ठ मांडणी
रसिका सागवेकर

मांडणी
अपूर्वा शिंदे
भाग्यश्री घुणकीकर

मुद्रितशोधन
प्रज्ञा भोसले

अभिप्राय, सूचना व मागणी
संपर्क

'पृथ्वी पब्लिकेशन',
१५३६, सदाशिव पेठ, पुणे ३०.

☎: 8390554161

✉: admin@prithvi.net.in

'यशाची परिक्रमा' हे मासिक मालक, 'पृथ्वी पब्लिकेशन' यांचेकरिता मुद्रक व प्रकाशक विश्वनाथ जयसिंग पाटील यांनी सकाळ मीडिया प्रा.लि.पुणे येथे छापून १५३६, सदाशिव पेठ, पुणे ४११०३० येथे प्रसिद्ध केले.

सप्टेंबर २०२०

यशाची परिक्रमा

MPSC/UPSC परीक्षांसाठी मासिक

PRITHVI
a c a d e m y

अनुक्रम

वृत्त परिक्रमा

राष्ट्रीय शिक्षण धोरण २०२०	...५
जपानवरील अणुहल्ल्याची ७५ वर्षे आणि निःशस्त्रीकरण	...९

चालू घडामोडी

राजकीय व घटनात्मक	...१३
जागतिक घडामोडी	...१९
महाराष्ट्र	...३३
आर्थिक घडामोडी	...४१
सामाजिक घडामोडी	...४८
पर्यावरण	...६०
विज्ञान व तंत्रज्ञान	...६४
संरक्षण व अंतरिक्ष	...७१
पुरस्कार व पुस्तके	...७७
क्रीडा घडामोडी	...८०
दिनविशेष	...८२

समग्र

योजना	...८४
-------	-------

यशोगाथा

अश्विनी लक्ष्मण मांजे (उपजिल्हाधिकारी)	...८९
--	-------

विशेष परिक्रमा

व्याघ्र संवर्धन	...९१
-----------------	-------

शेर्पा

लाटा	...९७
------	-------

लाटा

अथांग समुद्रावर पाण्याची सतत हालचाल सुरू असलेली दिसते. ही हालचाल हाच पाण्याच्या जिवंतपणाचा पुरावा आहे. जणू काही समुद्राच्या तळाशी असणारे विचार तरंगांच्या रूपाने हेलकावे घेतात. खरी गोष्ट ही आहे की हे तरंग जरी समुद्राच्या पाण्यावर उमटत असले तरीदेखील ते समुद्राच्या आतून येत नाहीत. समुद्राच्या आतमध्ये ते निर्माण होत नाहीत. मग ते आले कुठून? ते येतात समुद्रावर वाहणाऱ्या वाऱ्यामुळे. वाऱ्यासोबत पाण्याचे अणू-रेणू नाचत सुटतात. जसा वारा वाहील तसा हा नाच बदलतो. पाहणाऱ्याला वाटते की वाऱ्यासोबत सागराचे पाणी वाहत जातेय. आपल्याला दिसतात त्या ह्या समुद्राच्या लाटा.

प्रत्यक्षात वाऱ्यासोबत हे पाणी दूरवर वाहत जात नाही. ते स्वतःच्याच मध्यबिंदूभोवती मागे-पुढे आणि वर-खाली अशी हालचाल करत राहते. कशासाठी असते ही हालचाल? तर वाऱ्याचे बल कमी करण्यासाठी. वाऱ्याला तर वाटते की मी हलविले या पाण्याला. त्याचा तरी हिर्मोड कशासाठी? लाटांच्या रूपातील हालचालीतून सागराचे पाणी त्याला विस्थापित करू पाहणाऱ्या वाऱ्याला अलगद बाजूला करते.

आपले आयुष्य सागरासारखेच अथांग आहे. त्याच्यावर वाऱ्यासारखी संकटे सतत चाल करून येतच असतात. ती आपल्याला हलवितात. मुळापासून उपटून टाकू पाहतात. उखडून टाकायचा प्रयत्न करतात. कारण तो त्यांचा स्थायीभाव आहे. वारा त्याचे काम करणारच. पण मग आपण किती हलायचे? आपल्या मध्य बिंदूला सोडून कुठवर त्याच्या मागे फरपटत जायचे?

समुद्रासारख्या लाटा तयार करणे आपल्याला जमायला हवे. आलेले संकट आपल्याला हलविणार हे नक्कीच. पण आपण हलायचे किती आणि कुठवर? हे आपणच ठरवायचे. पक्का निर्धार करून आपल्या मध्य भूमिकेवर ठाम राहायचे. तिच्या मागे-पुढे आणि थोडे वर-खाली हालचाल जरूर करायची. ती केल्याशिवाय संकट, समस्या पुढे जात नाही. संकटांना, समस्यांना पुढे जाऊ द्यायचे. त्यांच्यासोबत आपणही हलायचे. पण लाटेसारखे. पाहणाऱ्याला वाटावे की बरच काही संकटासोबत वाहून गेलं आहे. पण वास्तवात मात्र आपण लाटेसारखं हलायचं. दिलदारपणे संकटाला कवेत घेऊन थोडसं झुलायचं. थोडसं त्याच्या सोबत नाचायचं. कारण ही हालचालच आपल्या जिवंतपणाचा पुरावा आहे.

तपशील : (चुका व दुरुस्ती)

परिक्रमा जुलै २०२० पान ६७ : ताडोबा-अंधारी व्याघ्रप्रकल्प

चूक : १९५५ मध्ये स्थापना झालेले ताडोबा राष्ट्रीय उद्यान हे महाराष्ट्रातील सर्वात जुने आणि सर्वात मोठे राष्ट्रीय उद्यान आहे.

दुरुस्ती : १९५५ मध्ये स्थापना झालेले ताडोबा राष्ट्रीय उद्यान हे महाराष्ट्रातील सर्वात जुने राष्ट्रीय उद्यान आहे. (गुगामल हे महाराष्ट्रातील सर्वात मोठे राष्ट्रीय उद्यान आहे.)